

ἐπῆρε τὸν νοῦν μου! μὲ κάμνει ἄνω κάτω! Δὲν ἔμπορῶ νὰ μελετήσω ἐξ αἰτίας του. Ἔξω λοιπόν! καὶ μὲ τοῦτο πετᾷ τὸ βιβλίον ἐξω εἰς τὸν ποταμόν. Ὁ παῖς οὗτος ἦτον ὁ Φίχτε, ὁ μέγας ἐκεῖνος φιλόσοφος τῆς Γερμανίας.

Αὐτὰ εἶναι ὀλίγα μόνον παραδείγματα, ὅπως ἐνοήσητε ὅτι ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀνθρώπου μορφώνεται ἐνωρίς, πρὶν ἀκόμη ἀφήση τις τὰ παιδικὰ του ἐνδύματα καὶ παιγνίδια. Πόσον σπουδαία λοιπὸν ἡ ἐποχὴ αὕτη τῆς ζωῆς!

Οἱ σιδηρουργοὶ ἐκκενοῦν τὸν ρευστὸν σιδηρὸν εἰς μῆτρας ἀπὸ ὑγρᾶν ἄμμον, ὅπου μένει ἐωσότου κρυώσῃ καὶ λάβῃ τὸ σχῆμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ. Αἱ πρῶται ὅμως στιγμαὶ, ἀφοῦ ἐγγίσῃ τὴν ἄμμον ὁ σιδη-

ρος εἶναι αἱ σπυρδαλιόταται, διότι τότε εὐθὺς λαμβάνει τὸ σχῆμα τῆς μῆτρας. Τὸ ἐπιλοιπὸν τοῦ καιροῦ χρησιμεύει ὡς σκληρὸν τὸν σιδηρὸν, ὅχι ὅμως ὅπως ἀλλάξῃ τὸ σχῆμά του. Ἀκριβῶς αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἡ ζωὴ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εἶναι ἡ μήτρα εἰς τὴν ὁποῖαν μορφώνεται ἡ ψυχὴ καὶ λαμβάνει τὸ σχῆ-

Γερμανὶς μήτηρ διδάσκουσα τὸ τέκνον τῆς νὰ καπνίζῃ.

μα, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τὰ δὲ πρῶτα ἔτη ἀφοῦ πλέον ἀρχίσῃ τὸ παιδίον νὰ σκέπτηται, νὰ κρίνῃ καὶ νὰ ἀποφασίζῃ μόνον του περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, καὶ νὰ ἐκλέγῃ μεταξὺ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἰδίας εὐχαριστήσεως, — τὰ πρῶτα ταῦτα ἔτη περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ λοιπὰ κάμνουν τὸν ἄνδρα ἢ τὴν γυναῖκα ὅπως ἢ ὁποῖα εἶναι.

Φίλτατοι ἀναγνώσται καὶ ἀναγνώστριαι, δὲν εἶναι μικρὸν πρᾶγμα νὰ μορφώσητε χαρακτῆρα ἐντιμον, ἐνάρετον καὶ θεοσεβῆ, καὶ μὴ ἐλπίζητε ὅτι μόνον καὶ ἀδοξήθητοι θὰ δυνηθῆτε νὰ τὸ ἐπιτύχητε. Ταπεινῶς λοιπὸν ζητεῖτε καθ' ἐκάστην τὴν βοήθειαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ προσπαθῆτε νὰ μιμηθῆτε τὸ ἅγιον Αὐτοῦ παραδειγμα, ἀποστρεφόμενοι τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀδι-

κίαν καὶ σκοποῦντες πάντοτε τὸ ἀληθὲς καὶ ἐντιμον καὶ ὀψηλόν.

Πρῶμα Μαθήματα.

Πόσον παράδοξον θὰ σᾶς ἐφαίνετο, μικροῖ μου ἀναγνώσται ἐὰν εἴρισκετε ποτὲ τὴν μητέρα σας ἐνησχολημένην ὅπως ἡ Βιρμανίς, ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκόνι! Πῶς! Μία μητέρα νὰ διδάσκῃ τὸ παιδίον τῆς, τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν τὸ πολὺ, πολὺ, νὰ καπνίζῃ! Καὶ ὅμως ἡ εἰκὼν αὕτη δὲν εἶναι τῆς φαντασίας· ὁ κύριος, ὅστις τὴν ἔκαμε, τὴν ἔκαμεν ἐκ φύσεως, καθὼς καὶ πολλὰς ἄλλας, αἱ ὁποῖαι παριστοῦν Βιρμανίδας, νέας καὶ ὑπανδρευμένας μὲ τὸ τσιγάρον εἰς τὸ στόμα, μητέρες εἰς τὸ θέατρον μὲ τὰ μικρὰ των παρὰ τοὺς πόδας

των, καὶ διαφόρους ἄλλας σκη- νὸς τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῆς Βιρμανίας, τὴν ὁποῖαν σᾶς περιέγραψα εἰς τὸ προπαρελθὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῶν Παίδων. Αὐτὰ, ὅμως καὶ χειρότερα ἀκόμη συμβαίνουν ἐκεῖ ὅπου αἱ μητέρες δὲν γνωρίζουν τὸ εὐδαγγέλιον, διότι ὄχι μόνον τὰ παιδιὰ τῶν δὲν ἤξεύρου νὰ ἀναθρέψουν ὅπως πρέπει, ἀλλ' οὔτε

τὸν ἑαυτὸν των νὰ διορθώσουν.

Τὸ μητρικὸν παραδειγμα ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὰ τέκνα, πρὸς καλὸν ἢ κακὸν ἔτι καὶ πέρα τῆς παρούσης ζωῆς· τούτου ἕνεκα ὅταν αἱ μητέρες ἦναι εὐσεβεῖς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μορφώνουν εὐσεβῆ καὶ ὑπήκοα τέκνα, ἐνῶ ὅταν ἦναι κακαὶ, ἀποστέλλουν εἰς τὴν κοινωνίαν ἄνδρας καὶ γυναῖκας κακοὺς. Προσέξτε λοιπὸν μητέρες πῶς ὁμιλεῖτε καὶ πῶς φέρεσθε, διότι τὸ παραδειγμαῖ σας θὰ μιμηθῶσι τὰ τέκνα σας, εἴτε πρὸς καλὸν εἴτε πρὸς κακόν.